

En Sang
i Anledning af et Sneskred
der rammede Gaarden Bratfjeld
i Tromsøsundet,
som beboedes af Brødrene Mikal og Johan Jensen
hvorved 8 Mennesker mistede Livet og
6 blev saarede.
den 22de Marts 1881.

Af
Joh. Andr. Ulle.
Grøtsundets Skole i April 1881.

(Eftertryk forbydes).

Tromsø. G. Kjeldseths Bogtrykkeri.

Mel. Mig Hjertelig nu længes.

I Dag er Naadens Time, I Dag vi finder Gud!
Forsøm ei Bønnens Time! Foragt dog ei hans Bud!
Thi Klokken snart kan lyde I Dag sit sidste Slag.
Din Jesum du adlyde, I Dag, i Dag, i Dag!

2. O, tager her Exempel, hvor uvis Tiden er!
O, vær derfor Guds Tempel Og tjen din Herre kjær!
Da er du altid sikker Paa Lønnen hist at faa,
Giv slip paa Verdens Lyster! Til Jesum du faar gaa.

3. En stor Ulykke skede Paa ovennævnte Gaard;
Og intet der sig te'de End som et andet Aar.
At Sneen nu nedstyrted', De var uvidend' om,
Førend den haardt dem trykked' Paa Liv og Eiendom.

4. Og otte bleve døde, Og seks blev saarede;
Tilsammens Børn og Fædre, Blev bortflyttede.
Fra dette Jordens Fængsel Til himlens gyldne Borg,
Fra Nød, fra Sorg, fra Trængsel; Der findes ikke Sorg.

5. Mikal sin hustru tabte Tillige og sin Søn.
Han bærer Sorgen sagte Da han er vis på Løn
Hos Gud, sin kjære Fader, Som bor i Himmelen;
Han beder: at Gud tager ham til sit rette Hjem.

6. Og begge Mikals Sønner, de mistede sin Mor.
Gud høre deres Bønner! De tabte og sin Bror.
Gid de dog vilde tage Exempel nu herpaa,
Og ikke Gud forsage, Men fast i Pagten staa.

7. Og Mikals Broder, Johan, han vandred ogsaa bort,
Tillige ogsaa Konen, med tvende Døtre fort?
Fra Sønner og fra Døtre adspredte hist og her,
Gud, vær Du deres Fædre, Saalenge de er her!

8. Den en' af Johans Døtre, hvos Navn er Jensine,
I Nætter syv og Dage, hun laa i Kuld' og Sne
Foruden Mad og Drikke I denne stærke Frost;
Men Herren opholdt hende, han har saa rig en høst.

9. Da hun blev bragt af Sneen; hun takkede sin Gud,
Der har lært hende Veien At blive Jesu Brud.
Nu har hun misted Fødder Og faa't igjen af Træ;
Hun støttes maa paa Krykker At gaa fra Sted til Sted.

10. Samt tvende gamle Enker, De skiltes og herfra,
har fundet sine Mænd deroppe i Guds Stad.
Den ene havde Sønner, den anden ingen Børn.

Modtag de Sønners Bønner, Og vær for dem et Værn!

11. Jeg tabte tre Disciple Af mine kjære, smaa,
De fundet har sin hyrde Og faar deroppe gaa
Iførte hvide Klæder med Palmegren i Haand,
Og nyde Himlens Glæder Tilsammens med Guds Aand.

12. Jeg har to, som ere syge. Gud læge deres Saar;
Du er den sande Læge For dem, som paa Dig tror;
Du ved om de kan komme Paa Skolen til mig mer;
Du faar det selv bestemme, Din gode Villie ske!

13. Om Morgenens i Live, Om Aftenen er død.
Vi kan det ikke vide Til hvilken stor en Nød
Om Dagen, vi kan komme, Om Natten ligesaa;
Godt er det for de fromme, Som da kan hjem faa gaa.

14. Arbejder allesammen Paa Siælens Frelse her!
Da kan vi sige: Amen, kom søde Jesu kjær!
Vi er retfærdiggjorte Af Dig, vor bedste Ven!
Og bliver herliggjorte hos Dig i Himmelen!

(Pris 10 Øre)